

Arrest

nr. 112 353 van 21 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 7 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, van 11 januari 2011 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard alsook van de beslissing van diezelfde dag houdende bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 november 2009 dient de verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 11 januari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris), een beslissing waarbij deze aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoekster ter kennis gebracht op 3 februari 2011 en is als volgt gemotiveerd:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 02.11.2009 werd ingediend door:

M(... A(...) R(...), F(...)

nationaliteit: Ethiopië

geboren te Saika op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 September 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980 gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Wel legt betrokkene een ander document voor, met name haar bewonerskaart. Dit document kan echter niet door onze diensten worden aanvaard als zijnde een identiteitsdocument aangezien dit geen internationaal erkend paspoort, een gelijkgestelde reistitel of een nationale identiteitskaart is.

Uit informatie verkregen van onze expertendienst CEDOCA (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt: "De van Personen en de afgifte van het bassidocument, de Kebel Identity Card, is in Ethiopië overgelaten aan de discretionaire bevoegdheid van kebeles, de laagste administratieve eenheid in Ethiopië." Kebeles hebben met de bevoegdheid om identiteitskaarten erkend door de nationale overheden af te leveren.

Betrokkene dient zich dan ook te richten tot de juiste ambassade om identiteitsdocumenten te verkrijgen."

Op 11 januari 2011 treft de gemachtigde van de staatssecretaris ten aanzien van de verzoekster tevens een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing die eveneens aan de verzoekster werd ter kennis gebracht op 3 februari 2011.

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid van het beroep

Ter terechtzitting vraag de verzoekster die in persoon verschijnt, om uitstel van de zittingsdatum aangezien haar advocaat niet op de zitting aanwezig is. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt echter dat de raadsman van de verzoekster per faxbericht van 9 september 2013 om 9.06 uur aan de griffie van de Raad heeft medegedeeld dat hij niet aanwezig kon zijn op de zitting, dat zijn cliënte wel aanwezig zou zijn en dat zij en hijzelf verwijzen naar de neergelegde procedurestukken.

Het komt de partijen toe om uit te maken of zij in persoon ter terechtzitting zullen verschijnen, dan wel dat zij zich ter terechtzitting laten vertegenwoordigen of bijstaan door een raadsman. De raadsman van de verzoekster heeft per fax te kennen gegeven dat de verzoekster in persoon zou verschijnen en dat zij zou verwijzen naar de neergelegde procedurestukken. Op de vraag om uitstel van de zitting kan in voorliggend geval dan ook niet worden ingegaan. Dergelijke handelwijze verstoort het goede verloop van de rechtsbedeling. Noch in het faxbericht van 9 september 2013 noch ter terechtzitting wordt aangetoond dat de raadsman van de verzoekster wegens redenen van overmacht niet aanwezig kon zijn op de terechtzitting.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 De artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie, van 31 december 2012 voeren opnieuw het begrip "synthesememorie" in. Artikel 39/81 van de vreemdelingenwet, zoals thans van kracht, luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

– 39/73 (§ 1);

– 39/73-1;

– 39/74;

– 39/75;

– 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2°, 57/6/1, 57/6/2 en 57/6/3 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

– 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet definieert de synthesesemorie aldus als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht “over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesesemorie “zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”.

Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesesemorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesesemorie neer te leggen.

3.2 De Raad stelt vast dat de verzoekster *in casu* integraal en letterlijk de middelen herneemt zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift, zij het met toevoeging van enkele uiteenzettingen en de vermelding dat de argumentatie in de nota met opmerkingen niet overtuigt of niet ingaat op het bevel om het grondgebied te verlaten. De vraag of de verzoekster met het neerleggen van dergelijke synthesesemorie heeft voldaan aan het bepaalde in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet, werd ter terechtzitting van 9 september 2013 aan een tegensprekelijk debat onderworpen.

De verweerder wijst er op dat de synthesesemorie geen samenvatting van de middelen bevat.

De Raad merkt op dat artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet op duidelijke wijze bepaalt dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien de verzoekende partij die heeft verzocht om een synthesesemorie neer te leggen geen synthesesemorie heeft ingediend “zoals bedoeld in het vijfde lid”. Het is dan ook duidelijk dat het neerleggen van een synthesesemorie die niet voldoet aan de vereisten bepaald bij artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet, krachtens de wet wordt gesanctioneerd met het vaststellen van het ontbreken van het vereiste belang. De vereisten waaraan een synthesesemorie overeenkomstig artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet moet voldoen, zijn tweevoudig en cumulatief:

1. In de synthesesemorie worden alle aangevoerde middelen samengevat.
2. Wanneer de verzoekende partij kennis geeft van haar wens om een synthesesemorie in te dienen dient zij tijdig, dit is binnen de 15 dagen na de kennisgeving vanwege de griffie van de Raad, een synthesesemorie in te dienen.

Luidens het Van Dale groot woordenboek der Nederlandse taal is de betekenis van het woord “*samenvatten*” de volgende : “1. (verouderd) *als in één greep vatten, bij elkaar nemen, tot een geheel verenigen [...]* 2. *in het kort weergeven of herhalen [...]*”. Onder het woord “*samenvatting*” wordt de volgende betekenis gegeven : “1. *Het samenvatten, 2. Korte weergave van de inhoud. [...]*”. Deze betekenissen wijzen er in hun hedendaagse betekenis op dat de middelen in het kort moeten worden weergegeven of in het kort moeten worden herhaald. Eén en ander kan overigens niet los worden gezien van de vaststelling dat de wetgever ervoor geopteerd heeft om middels de artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012, een andere definiëring van de synthesesemorie in de vreemdelingenwet in te voegen dan deze die in een eerdere versie reeds had bestaan – met name in het door het Grondwettelijk Hof vernietigde artikel 44, 3°, van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) – in die zin dat waar in de eerdere versie een memorie vereist werd waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij zet, thans uitdrukkelijk wordt gesteld dat in dit stuk de middelen moeten worden samengevat. Een volledige herneming van de middelen kan gelet op het voorgaande dan ook niet als een samenvatting van deze middelen worden aanzien.

Aanvullingen van de middelen uiteengezet in het verzoekschrift zijn daarnaast evenmin verzoenbaar met de duidelijke bepaling van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet, die enerzijds voorziet in een samenvatting van alle aangevoerde middelen en er anderzijds uitdrukkelijk op wijst dat de Raad uitspraak doet op basis van de synthesesemorie “*zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60*” van de vreemdelingenwet dat op zijn beurt bepaalt dat “*geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of de nota uiteengezet zijn*”.

3.3 De vaststelling dringt zich op dat artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet vereist dat een synthesesemorie, wanneer tijdig ingediend, tevens een samenvatting van alle aangevoerde middelen bevat en dat hieraan *in casu* niet is voldaan. De vermeldingen dat de argumentatie in de nota met opmerkingen niet overtuigt of dat in de nota geen standpunt wordt ingenomen omtrent het bevel om het grondgebied te verlaten, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet wordt het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend dertien door:

mevr. C. DE GROOTE,
dhr. M. DENYS,
De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
griffier.
De voorzitter,

M. DENYS

C. DE GROOTE